

اثرات پتاسیم و عناصر کم مصرف بر عملکرد درختان پرتقال رقم مارس

شهرام کیانی، محمد جعفر ملکوتی، کامران میرزانشاهی و علیرضا پاک‌نژاد

به ترتیب دانشجوی دکتری خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس، استاد دانشگاه تربیت مدرس، عضو هیات علمی و پژوهنده مرکز تحقیقات کشاورزی صفی آباد

مقدمه

پتاسیم بعد از نیتروژن پر مصرف‌ترین عنصری است که توسط مرکبات از خاک جذب می‌شود. ریز و کو (۲) در آزمایشی بر روی درختان پرتقال ارقام Valencia، Hamlin، Pineapple و کاهش جامدات محلول، افزایش وزن میوه، افزایش عملکرد و بالا رفتن میزان اسیدپتت عصاره میوه را در نتیجه افزایش میزان پتاسیم مصرفی گزارش کردند. این محققین همچنین اظهار داشتند افزایش میزان پتاسیم مصرفی تأثیری بر حجم شاخ و برگ درختان نداشته است. اما ترک خوردگی میوه (Fruit Creasing) در تیمارهایی که مقادیر پایین پتاسیم در ترکیب یا مقادیر بالای نیتروژن به کار رفته بودند، به طور معنی‌داری بالاتر بود. عناصر کم مصرف از دیگر عناصر مورد نیاز درختان مرکبات می‌باشند. بر اساس تحقیقات انجام شده توسط گندمکار و همکاران (۱) در باغهای مرکبات شمال خوزستان کمبود شدید روی و همچنین کمبود متوسط آهن و منگنز دیده می‌شود.

مواد و روش‌ها

این تحقیق به صورت طرح بلوکهای کامل تصادفی با نه تیمار و سه بلوک در باغ مرکبات مرکز تحقیقات کشاورزی صفی آباد دزفول بر روی درختان پرتقال هشت ساله رقم مارس از سال زراعی ۸۱-۱۳۸۰ به مدت دو سال اجرا شد. تیمارهای آزمایشی سال اول تحقیق عبارت بودند از: T_1 : ۱۰۰۰ گرم سولفات آمونیوم به صورت پخش سطحی، T_2 : ۱۰۰۰ گرم سولفات آمونیوم پخش سطحی + ۵۰ کیلوگرم کود حیوانی + ۲۵۰ گرم گوگرد، $T_3 + T_2$: ۴۱۵ گرم کلرور پتاسیم، $T_4 + T_2$: ۵۰۰ گرم سولفات پتاسیم، $T_5 + T_2$: ۸۳۰ گرم کلرور پتاسیم، $T_6 + T_2$: مصرف ۱۰۰۰ گرم سولفات پتاسیم، $T_7 + T_3$: عناصر کم مصرف (۱۲۰ گرم سولفات روی + ۲۰۰ گرم سولفات آهن + ۲۰۰ گرم سولفات منگنز)، $T_8 + T_4$: عناصر کم مصرف، $T_9 + T_2$: مصرف ۵۰ درصد پتاسیم محاسبه شده در تیمار سوم (۲۵۰ گرم سولفات پتاسیم) قبل از آغاز فصل رشد + باقیمانده پتاسیم (۲۰۷/۵ گرم کلرور پتاسیم) به صورت سرک در اواسط فصل رشد + عناصر کم مصرف. کلیه کودهای شیمیایی به غیر از نیتروژن و ۵۰ درصد پتاسیم باقیمانده در تیمار نهم با کود دامی (۵۰ کیلوگرم کود حیوانی پوسیده) مخلوط شده و قبل از آغاز فصل با روش چالکود مصرف شدند. در ضمن کلرور پتاسیم باقیمانده در تیمار نهم (۲۰۷/۵ گرم کلرور پتاسیم برای هر درخت) در اوایل مهرماه به صورت پخش سطحی مصرف گردید. در سال دوم تحقیق با توجه به نتایج سال اول، مبنی بر کمبود روی در تیمارهای آزمایشی نسبت به محلول پاشی با کلات روی

(Zn-EDTA) با غلظت سه در هزار در تیمارهای حاوی عناصر کم مصرف (تیمارهای هفتم، هشتم و نهم) اقدام گردید. در اوایل شهریورماه تعداد ۱۰۰ برگ بالغ (بدون دم‌برگ) از قسمت میانی شاخه‌های غیر بارده رشد بهاره هر تیمار جمع‌آوری و غلظت عناصر غذایی در آنها اندازه‌گیری شد. در اوایل آبانماه میوه‌های هر درخت برداشت گردید. تجزیه و تحلیل نتایج دو ساله طرح توسط نرم‌افزار MSTATC انجام و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون چند دامنه‌ای دانکن استفاده شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه فیزیکی شیمیایی خاک نشان داد که خاک بدون محدودیت شوری بوده و میزان فسفر و پتاسیم خاک به ترتیب ۱۴/۷ و ۱۹۸ میلی‌گرم در کیلوگرم بود. آنالیز واریانس مرکب عملکرد درختان پرتقال نشان داد که این عامل به طور معنی‌داری در سطح پنج درصد تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار گرفت (جدول ۱). در این میان تیمارهای دوم و هفتم به ترتیب با ۲۴/۷ و ۳۷/۷ کیلوگرم میوه به ازای هر درخت کمترین و بیشترین مقادیر عملکرد را به خود اختصاص دادند. بعد از تیمار هفتم، تیمار هشتم با ۳۴/۷ کیلوگرم میوه به ازای هر درخت در رتبه دوم عملکرد قرار گرفت که البته تفاوت معنی‌داری با تیمار هفتم نشان نداد. عدم وجود تفاوت معنی‌دار بین تیمارهای هفتم و هشتم نشان‌دهنده آنست که بین کلرور پتاسیم و سولفات پتاسیم تفاوت معنی‌داری وجود نداشته و هر دو در صورت استفاده با عناصر کم مصرف منجر به افزایش عملکرد شده‌اند. مصرف کودهای پتاسه از منبع کلروره و یا سولفات در تیمارهای سوم و چهارم و یا دو برابر آن در تیمارهای پنجم و ششم منجر به تغییر معنی‌دار عملکرد نگردید. اما با مصرف کودهای حاوی عناصر کم مصرف در تیمارهای هفتم و هشتم عملکرد نسبت به سایر تیمارها افزایش یافت. در حقیقت افزایش عملکرد در تیمارهای هفتم و هشتم نسبت به تیمارهای اول تا ششم، احتمالاً یا به دلیل تأثیر عناصر کم مصرف و یا اثرات جمعی عناصر کم مصرف و پتاسیم بوده است. عدم واکنش معنی‌دار درختان آزمایشی نسبت به مصرف مقادیر مختلف پتاسیم (تیمارهای سوم، چهارم، پنجم و ششم) را احتمالاً می‌توان به بالا بودن میزان پتاسیم قابل استفاده خاک (۱۹۸ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک) نسبت داد که البته مقادیر غلظت پتاسیم برگ چنین امری را تأیید می‌کند. مشابه چنین حالتی را می‌توان در عدم واکنش درختان مرکبات در برزیل نسبت به مصرف کودهای پتاسیم مشاهده نمود (۲).

جدول (۱) تأثیر تیمارهای مختلف بر عملکرد درختان پرتقال^۱

میانگین دو سال ^۲ (kg/tree)	عملکرد سال دوم (kg/tree)	عملکرد سال اول (kg/tree)	تیمار
۲۵/۲b	۲۸/۷	۲۱/۸	T ₁
۲۴/۷b	۲۸/۰	۲۱/۳	T ₂
۲۶/۹ab	۳۱/۵	۲۲/۳	T ₃
۲۷/۶ ab	۳۴/۸	۲۰/۳	T ₄
۲۹/۳ab	۲۵/۲	۲۳/۳	T ₅
۳۰/۸ab	۲۵/۳	۲۶/۳	T ₆
۳۷/۷a	۴۶/۲	۲۹/۱	T ₇
۳۴/۷a	۴۲/۸	۲۶/۶	T ₈
۳۰/۱ab	۳۴/۷	۲۵/۴	T ₉
*	ns	ns	آزمون F

ns و * به ترتیب نشان دهنده عدم وجود تفاوت معنی دار و معنی دار در سطح پنج درصد می باشد.

^۲ میانگین ها با حروف مشابه در هر ستون فاقد اختلاف معنی دار در سطح پنج درصد می باشد (آزمون چند دامنه‌ای دانکن).

در جاهایی که دارای خاک و آب غیر شور هستند از کلرور پتاسیم بجای سولفات پتاسیم استفاده نمود.

منابع مورد استفاده

گندمکار، اکبر، عبدالمحمد درباشناس و محمد جعفر ملکوتی. ۱۳۸۰. شناخت ناهنجاریهای تغذیه‌ای مرکبات شمال خوزستان (دزفول) و ارائه راه حل‌های علمی کاربردی جهت افزایش کیفیت و عملکرد محصول. نشریه فنی شماره ۲۳۸. نشر آموزش کشاورزی، معاونت تات وزارت کشاورزی، کرج، ایران.

Reese, R. L. and R. C. Koo. 1974. Responses of "Hamlin" "Pineapple" and "Valencia" orange trees to nitrogen and potash applications. Proceedings of the Florida State Horticultural Society, Florida, U. S. A.

Rodriguez, Q. and S. Moreira. 1969. Citrus nutrition - 20 years of experimental results in the state of SAO Paulo, Brazil. Proceedings of the First International Citrus Symposium, California, U.S.A.

غلظت عناصر غذایی برگ نشان داد که در سال اول اجرای آزمایش غلظت هیچ یک از عناصر غذایی برگ تحت تأثیر معنی دار تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت. اما در سال دوم اجرای آزمایش تنها غلظت روی برگ به طور معنی داری در سطح یک درصد در تیمارهای محلول پاشی شده با کلات روی افزایش یافت. به طوری که غلظت روی در تیمار اول ۲۱/۵۰ و در تیمارهای هفتم، هشتم و نهم به ترتیب ۳۷/۸۴، ۴۰/۰۰ و ۳۷/۳۳ میلی گرم در کیلوگرم وزن خشک برگ بود. در این سال غلظت سایر عناصر غذایی برگ تحت تأثیر معنی دار تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت.

با توجه به نتایج این تحقیق مبنی بر افزایش عملکرد درختان پرتقال در نتیجه مصرف کودهای پتاسیم به همراه عناصر کم مصرف استفاده از این کودها در باغهای مشابه شرایط این تحقیق به منظور افزایش عملکرد درختان پرتقال توصیه می شود. همچنین با توجه به عدم وجود تفاوت معنی دار بین سولفات پتاسیم و کلرور پتاسیم، می توان